

tionere ham, hvis man er utilfreds med ham. Dette er et af de Hensyn, som have bevæget mig og et Par andre Medlemmer af Udvalget til at foreslaa, at der skulde være et permanent Udvalg valgt af Rigsdagen, der kunde daglig se til, hvorledes Driften gik for sig, og paa den anden Side, hvis der foretoges Forandringer indenfor det Omraade, som det er overladt til Bestyrelsen at gjøre Forandring i, tillige kunde øve sin Indflydelse derpaa. Det forekommer mig, at Rigsdagen har et Fingerpeg om, hvor nødvendigt det vil være og saa af Hensyn til dem, der skulle bruge Jernbanerne, at have et Organ for Befolkningen. Naar man har seet her, i hvor mange Aar Rigsdagen har maattet stride for blot at faae anlagt en Holdeplads paa et Sted, hvor vedkommende Befolkning har paavist, at det er en Nødvendighed for Udviklingen, saa spørger jeg, hvorledes de Herrer tro, at det vil gaa i Fremtiden. Tro De ikke, at det vil blive endnu vanskeligere, naar man staar overfor en Mand, som ikke kan kontrolleres rigtig af Rogen, fordi det bestandig overfor ham vil komme til at skorte paa Sagskundskab der, hvorfra Kritiken kommer? Seg skal iøvrigt ikke udtale mig vidtløftigere her, fordi jeg, som sagt, har det Haab, at denne Sag vil blive nærmere behandlet, inden den kommer til sin endelige Afslutning, og jeg skal derfor ikke gaa ind paa andre Ting, som vilde ligge nær, naar der var Tale om, at Sagen skulde gennemføres. Lad os dernæst med Hensyn til den økonomiske Side af Sagen se, hvorledes Rigsdagen det ene Aar efter det andet har raadet Bod paa Et eller Andet, som er blevet foretaget, men jeg vil dog tillade mig at spørge, om der ikke i et vist Dieblit, medens Rigsdagen ikke er samlet, og den ikke kan øve anden Indflydelse end den, der kan fremgaa af de paa Finantsloven vedtagne Poster, kan tages Beslutninger, som kunne komme til at koste Meget, naar de blive tagne feilagtig? Skulde det ikke kunne være rigtigt, om der ogsaa i den Henseende kunde fra Rigsdagens Side have en medbestuttende Indflydelse i det afgjørende Dieblit? Det er min Overbevisning, at det vilde være nyttigt, og at det vilde være næsten uforsvarligt at overlade saa Meget til denne enkelte Mandss Raadighed. Jeg for min Part vil nu ikke her udtale mig videre om Sagen, men kun be-

mærke, at en Lov af denne Art uden en saadan eller lignende Bestemmelse som den, der her er foreslaaet, anser jeg for at være af saa skadelig Bestaafenhed og for Rigsdagens Indflydelse saa svækkende, at jeg for min Part vilde stemme mod en Lov, som ikke tog denne Forsigtighedsforholdsregel. Jeg vil altsaa for mit Vedkommende ikke udtale mig videre derom, da det ikke har stor Betydning overfor Flertallet, som jo ikke ønsker at tiltræde dette Forslag.

Paulsen: Hvorvel jeg ser, at Endringsforslaget til § 1 angaaende Forandring af Navnet for Chefen for Jernbanevesenet, Generaldirektør, til Jernbanedirektør er stillet af hele Udvalget, formaar jeg dog, dels fordi det er min Ansættelse om dette Punkt, og dels fordi jeg har Haab om, at det maaske endnu kan blive forandret, ikke at se Andet, end at det vil være rigtigst, at jeg udtaler de Bevæggrunde, jeg har til at ønske, at Navnet ikke maa blive forandret, saa at det altsaa bliver, som det var i Lovforslaget, nemlig Generaldirektør. Naar jeg har et Haab om, at det endnu vil kunne ændres tilbage, støtter jeg dette Haab til en Udtalelse af Flertallet i Betænkningen, hvor det siges, at der i Udvalget har været rejst Tvivl om, hvorvidt det er heldigt at kalde de fire Embedsmænd Komiterede. Det erede Flertals Motiver skal jeg ikke indlade mig paa — jeg har nu andre Motiver —, men selve Sagen, at Betegnelsen Komiterede ikke er noget heldigt eller godt Navn, kan jeg ganske tiltræde. Komiteret udtrykker ikke i og for sig ganske den Stilling, som vedkommende Embedsmand beklæder, og Komiteret vil ligeledes i Udlandet være et ganske uforstaaeligt Navn og være næsten, det tør jeg paastaa, umuligt at oversætte. Skulde det altsaa være tænkeligt, at Flertallet ønsker at forandre Betegnelsen Komiteret til et andet Navn, kan jeg ikke se rettere, end at det Navn, der nærmest vilde være at vælge i Stedet for det, maatte være Direktør eller Overdirektør eller i alt Fald noget Dignende. Vi have jo ikke altid saa let ved at finde Navne, men man har dog en vis Bestræbelse efter at finde Navne, som forstås af Alle, og Enhver. Skulde det blive nødvendigt, at man for disse Embedsmænd maatte vælge Betegnelsen Direktør eller Overdirektør, er det en Selvsølge, at